

מכתבים

ראשונים תמיד אנחנו!

ראשית, וקודם-לכל, הרבה ברכות חמות מכל הלב ליום-ההולדת ה-25. זהו, בלי ספק, חג גדול לכל העיתונות הישראלית וציבור הקוראים שלה. אפילו המתנגדים המושבעים לדיעות העולם הזה יצטרפו להודות בכך, גם-אם רבים מהם יתביישו להגיד זאת בקול רם מדי.

המשמעות של חג זה כפולה ומשולשת, כאשר מתחילים לסכם מה נתן העולם הזה למדינה ואזרחיה בכל שנות קיומה, ואיך היא היתה נראית היום — חלילה — בלי עדיין, לי, אישית, ששטו קשה לתאר לעצמי את התמונה העלולה להתקבל.

גם עם קיומו של העולם הזה, מצב המדינה קודר מאד, אולם בלעדיו — חושך מצריים. זו הרגשות הפרטית, ודומני שגם של רבים רבים אחרים.

מבלי כל צורך להצטדק בכל פעם מחדש, ולמרות כל הטפחות המשמיצות של עדיני הרגש, יעני, מותר בהחלט להעולם הזה להתגאות בכך, שכימעט כל שערוריה ש- עיתוני ישראל נזכרים סוף-סוף לפרסמה, פרסמה לא-פעם הרבה קודם-לכן מעל דפי השבועון המסויים.

ולא רק זאת, אלא שלאור הניסיון הר- ממושך ורבי-המעללים שלה, מותר, לדעתי, למערכת העולם הזה גם להדפיס באופן קבוע, ליד תמונת הארי השואג והסיסמה "ללא מורא — ללא משוא פנים" — את סיסמת-הקרב הכל-לכך הולמת אותה: "ראי שונים תמיד אנחנו". דומני שאפילו ותיקי הפלמ"ח, שזו היתה סיסמתם, לא היו מת- נגדים לכך היום.

עובדה: את הפלמ"ח, עם כל המוראל הגבוה שלו, הצליחו בסוף לפרק, לצערנו — אך את העולם הזה, למלגנו ולשימתחנו, עדיין לא הצליחו. וכולי תקווה שלעולם גם לא יצליחו — לפחות כל עוד המדינה הזו חיה ונושמת.

איל-כך, ולאור כל הנ"ל, מיטב האיחולים לכל חברי המערכת הלוזמת, ובמיוחד ל"רמטכ"ל" אורי אבנרי, שיחזיקו מעמד חזק-חזק ושיוכזו בעצמם ויוכזו את כולנו במי-הולדת רבים, והישגים מפוארים רבים עוד יותר. כה לחי!

גיד דגני, גבעתיים

כנות של זהב

אני מסכים לדעתכם כי מתעמלות הפועל היו הדבר המרהיב ביותר בכנס הפועל (העולם הזה 1966). למרות שלי היתה הזדמנות לראות אותן רק על מסך הטלוויזיה. תמונות המתעמלות שפירסמתם היו באמת תאווה לעיניים. חבל רק שלא ציינתם מי-היא-מי בתמונות. הישגי, כמו הצדק, צריך לא רק להיעשות אלא גם להיראות.

יובה בקיין, בתיים

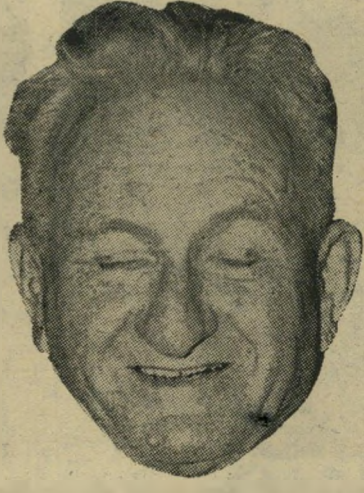
לשימושו של הקורא בקיין, הנה פירוט שמות בנות ניבחרת ההתעמלות האמנותית של הפועל כפי שהן מופיעות בתמונה בעמוד זה, מימין לשמאל: בתיה מסיניקוב, מנתניה, עינבל כפיר מחיפה, מינה אפרת מגניגר, עידית רוז מרמת-השרון ועינבל סגל מגיבעתי-ברנר.

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 243386-03. תאריך: 136. מען מכרתי: "עולמפרס". מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בני אבנר. הפצה: "גד" בע"מ. גלויות: "צילנבון" בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנרי. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

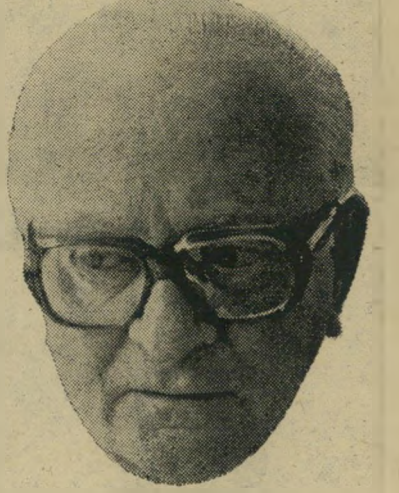
קיא קי

אני סבור שכראי לקרוא שנית את מיכתבו של אבנרי ואת תשובתם של הי- ח"כים קרגמן וארליך. לא רק אחידות הדיעות ביניהם היא מאלפת, וגם לא רק נסיון-ההתמקדות שלהם. מה שמהיה יותר מכל בתשובתם היא העובדה שהם אינם מבינים מה כתבים להם, ומה רוצים מהם. אבנרי לא ביקש משני הח"כים הנכבדים

ח"כ קרגמן ותשטש

בשיאם של גילויי השחיתות במערכת הביטחון פנה עורך שבועון זה, אורי אבנרי, במיכתבים דחופים לראשי ועדות הכספים, החוץ והביטחון ועודת-המישנה לתקציב הביטחון. "מכלי-התקשורת אני למד" כתב אבנרי, "שהשר שימעה פרס הופיע בוועדתך וטען כי פירשט השוחר האחרונה במישרד- הביטחון נחשפה עליידי המשרה, וכי החקירה שהביאה למעצר החשודים נפתחה בוועדה פקידו מישרדו. טענות אלה, אם אכן נאמרו ע"י השר, הן ההיפך מן האמת. בכל תקופת כהונתי בכנסת, ראיתי ב- חומרה את הרגלים של שרים לומר אי-אמת בכנסת. דבר שבכל פרלמנט הגון היה מביא להתפטרות השר. דעתי זו לא השתנתה מאז. אני רואה אי-אמת בחקירה זו בחומרה מיוחדת, כאשר העובדה שפקידו מישרד הביטחון הפריעו לחקירה, התעלמו ממימצאי חוקרי העולם הזה ופתחו במערכת טישטוש

ח"כ ארדיך וועדה תדון

וסילוף — מטילה אור על המצב במישרד הביטחון. האחראי למיליארדי לירות. "כדי לקבוע את העובדות ולאפשר לוועדה להסיק מסקנות לגבי מידת האמת או אי- האמת בדברי השר פרס, הריני מבקש להיר- מין אותי ואת חוקרי העולם הזה להעיד בפני הוועדה."

השבוע נתקבלו שתי תשובות על פניות אלה, שגשלחו בחודש שעבר. האחת היתה חמומה בידי ישראל קרגמן, ח"כ המערך ויו"ר ועדת-הכספים של הכנסת ושימחה ארליך, ח"כ הליכוד יו"ר ועדת המישנה לתקציב-הביטחון.

במיכתבם מאשרים שני יושבי-ראש הוועי- דות ביחד כי אכן, ועדת-המישנה לתקציב- הביטחון קיימה ישיבה בעניין גילויי השחיתות עם שר-הביטחון, וכי הוא, "אומנם מסר כי העניין נתגלה עליידי מישרד-הביטחון..." לעצם הפרשה הסכימו ביניהם נציג הקוא- ליציה ונציג האופוזיציה: "ועדת-הכספים או ועדת-המישנה לא הערוך חקירה נפרדת, ואנו בדיעה שיש להמתין לתוצאות חקירת המישרד. כידוע לך הוקמה בכנסת השמי- נית ועדה לביקורת המדינה, באשרות של

תמונות וצדק

מי שמחפשים כל-כך בדבקות את הצדק ואת היושר, כדאי שגם הם עצמם יהיו קצת הגונים וישרים. כסיפורים שלכם על "התמונות" (העולם הזה 1965) לא חיפשתם באופן מיוחד לתאר את המיקרה בהקשרו הנכון וב- משמעותו האמיתית. וכתבתם דברים שלא היו מעולם במגמה ברורה להפוך דבר מכובר, יפה וחיובי למעשה עקום ושליילי. הסיפור הדוממתי של העולם הזה על אופן רכישת התמונות, המחיר המוגזם ש- ננקב בכתבה ובעיקר הכוונה הרעה לנייד עניין ישן שקשור במישרד-התחבורה לי-

דובר שיפמן מה המחיר?

תקופה שבה מדברים על מישרד-הביטחון, הם כל-כך שקופים עד שאנשים הגונים באמת נאלצים להסתייג מכל הרעש שי עשיתם.

אגב, מעולם לא השתמשתי בביטוי "התמונות המופשטות" ועל כך כבר הת- רעמתי בפני העיתונאי ששם את הדברים בפ.י. חבל מאד שהצייר נפתלי בום הזודו להגיב על דברים שכלל לא אמרתי, וכראי שהוא יידע שאין כל קשר בין המיקרה, לבין דעתי על התמונות שלו. מרדכי שיפמן, דובר אגד, תל-אביב

העולם הזה פנה אל דובר אגד לפני הפירוסט, אך לא קיבל תגובה. חבל שדובר אגד אינו מוכן גם עתה לגלות את שם הגלריה שבה נרכשו התמונות, ולקוב במחיר שבו ניקון. הציטטה בדבר, "התמונות המופשטות" הופיעה בהארץ, והעולם הזה שמח שדובר אגד קובע שלא השתמש במילים אלה לגבי תמונותיהם של שני ציירים חשובים כנפתלי בום וזאן דויד.

עצמאות בזכות חנק

ברצוני להתייחס למסקנותי של אורי אבנרי (העולם הזה 1962), במאמר "ההתי- מוסטות". המסקנות נכונות מאד, אבל לא הובא שם האמצעי להשיג עצמאות כלכלית ואי-תלות במתנותיהם של אחרים. ארצנו מלאה ומשופעת באוצרות, המסוג- לים להפכו ממושטיידי לבנקרים של הי- עולם, אם רק נגישים את הטכנולוגיה החדי- שה לניצול אוצרותינו הדרומים. (המשך בעמוד 7)

נערות ניבחרת ההתעמלות האמנותית של "הפועל" מידי מי

תמו